

Volem bisbes auxiliars

Dg, 6/11/2016 per Jordi Llisteri...

[Laeto animo](#)

Ja em perdonaran però estadísticament parlant puc afirmar que el proper arquebisbe de Barcelona serà o **Josep Àngel Sáiz**, o **Romà Casanova** o **Enrique Benavent**. I, sinó, ho seran de Tarragona.

Aquest diumenge [fa un any](#) de l'anunci del nomenament de **Joan Josep Omella** com a arquebisbe de Barcelona. Dos de la seva entrada a la Congregació per als Bisbes. I no és que li vulguem cap mal però és una evidència que el seu pas per Barcelona serà relativament curt. Ara té 70 anys i, per tant, el 2021, d'aquí a cinc anys, ha de presentar les renúncia per raó d'edat. Posem que com és habitual s'allargui un parell d'anys més, però d'aquí a cinc anys es tornarà a plantejar la successió a Barcelona. I la de Tarragona dos anys abans, el 2019.

Enlloc està escrit que l'arquebisbe de Barcelona ha de sortir d'entre els bisbes que hi ha a Catalunya. Omella n'és l'exemple. Però tampoc hi ha gaire marge de maniobra. **Narcís Jubany** va venir de Girona, **Ricard Maria Carles** de Tortosa, i **Lluís Martínez Sistach** de Tarragona. Jubany i Sistach havien estat abans bisbes auxiliars de Barcelona. Què passarà el 2021 a diferència de les vegades anteriors? Doncs que pràcticament no hi haurà cantera de bisbes catalans. Sembla gairebé planificat.

Com es pot veure en el gràfic de sota, al voltant de 2021 es jubilaran sis dels deu bisbes catalans actuals, i als dos auxiliars que hi ha a Barcelona i a Terrassa no els faltirà gaire. Per tant, **Jaume Pujol**, **Francesc Pardo**, **Agustí Cortés**, **Salvador Giménez**, **Joan-Enric Vives**, **Sebastià Taltavull** i **Salvador Cristau**, no seran candidats. Ni a Barcelona, ni a Tarragona; les principals seues catalanes. I també s'haurà de proveir de bisbes Girona, Sant Feliu, Lleida i Urgell (en aquest darrers cas, de bisbe i de copríncep). O alguna més si hi ha altres moviments. Sis o set diòcesis de deu, inclosos els dos arquebisbats.

Doncs al voltant de 2021 només quedaran tres bisbes catalans amb l'edat ideal per anar a Barcelona o a Tarragona. Amb 65 anys Sáiz i Casanova, i amb 62 Benavent, els quedaran uns deu anys de recorregut episcopal. I amb 52, més de vint anys per davant a **Xavier Novell**, que quan es jubili el 2044 ja estarem tots calbs. No entro

en els perfils, només apunto una qüestió purament estadística.

La cantera episcopal catalana cada vegada és més escassa, sobretot tenint en compte que s'apropa un allau de relleus.

Per exemple, en el relleu de Jubany el 1990, hi havia noms possibles com **Torrella, Martí Alanís, Camprodon, Malla, Guix, Deig** i Carles. El 2004 per succeir Carles hi havia Vives, Sáiz, **Salinas, Soler Perdigó, Carrera** i Sistach. I el 2014 per succeir Sistach hi havia Vives, Sáiz, Cortés, Pardo, **Taltavull...**

Ara, el panorama és ben diferent. És cert que les quatre diòcesis que com a mínim quedaran vacants són una oportunitat per fer una nova cantera de bisbes formats als seminaris catalans. Això, si no s'opta de nou per la cantera valenciana. A Menorca [ja hi ha](#) un candidat.

De cara als arquebisbats, és més difícil que sigui promocionat un capellà que avui no sigui bisbe. Per això, serà determinant si dins del mandat d'Omella a Barcelona hi ha una fornada de bisbes auxiliars amb una edat que puguin marcar el perfil de l'episcopal català els propers anys.

Així va passar amb els auxiliars de l'època de Don **Marcelo**, com Guix, i Torrella; de la de Jubany amb Sistach; o de la de Carles amb Vives, Soler Perdigó, **Traserra** i Sáiz. Tots van acabar com a bisbes d'altres diòcesis catalanes. D'aquests auxiliars fins i tot van sortir bisbes amb trajectòries fora de Catalunya o a la Santa Seu com **Capmany, Tena** i Torrella. I altres com Carrera i **Daumal**, van tenir un important impacte en la projecció de l'Església a Catalunya. Avui, en canvi, dels tres candidats naturals a Barcelona només un prové dels seminaris catalans. Toledo i València han comprat més números. Vénen bisbes format a fora en nom de la universalitat de l'Església però en nom de la mateixa universalitat no n'exportem cap.

Tot això és pura estadística i no hi ha cap norma escrita sobre la promoció episcopal. Cert. Però vista l'experiència el millor que ens pot passar és que a Barcelona hi hagi una cantera d'auxiliars catalans. Una mirada sobre els religiosos també podria donar bones idees. La meua mala memòria no pot recordar un religiós que hagi estat bisbe a Catalunya les darreres dècades.

"Volem bisbes auxiliars", li deia aquesta setmana a un capellà. I em responia "Sí, però volem bons bisbes auxiliars". També quan es deia "Volem bisbes catalans" no era una demanda tribal. Implícitament es demanava un determinat perfil de bisbes allunyats de l'antic règim i encarnats en la realitat catalana, no una partida de naixement. I coincidíem amb aquest mossèn en que això depèn d'Omella, que té molt marge de maniobra per escollir els seus auxiliars i per ser decisiu en els relleus episcopals dels propers anys. Possiblement el marge que no va tenir Martínez Sistach per escollir els seus auxiliars i que explica l'actual sequera.

En cinc o sis anys es pot capgirar el mapa episcopal català. O arrassar definitivament el seu perfil propi. No està tant lluny. Només com a dada: quan va tornar Tarradellas, tots els bisbes catalans menys dos eren formats als seminaris catalans; avui ho són menys de la meitat. A veure com quedarem el 2021.